



OKRESNÝ ÚRAD TRNAVA

ODBOR OPRAVNÝCH PROSTRIEDKOV

Referát starostlivosti o životné prostredie

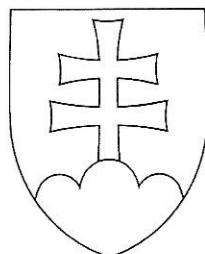
Vajanského 2, P.O.BOX 3, 917 02 Trnava

Číslo spisu

OU-TT-OOP3-2022/042673-002

Trnava

24. 10. 2022



Rozhodnutie

o odvolaní

Popis konania / Účastníci konania

Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, ako príslušný odvolací orgán štátnej správy podľa § 1 ods. 1 písm. b) zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v nadväznosti na § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 58 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správnom konaní“) na základe odvolania Združenia domových samospráv, Rovniankova 14, P.O.BOX 218, 851 02 Bratislava, proti rozhodnutiu Okresného úradu Hlohovec, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-HC-OSZP-2022/000766 zo dňa 11.08.2022, ktorým prvostupňový správny orgán po vykonaní zistovacieho konania podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o posudzovaní“) rozhodol, že navrhovaná činnosť: „Obytná zóna – IBV Horná Sihot“, k.ú. Šulekovo, uvedená v predloženom zámere navrhovateľa: CMC Reality, a.s., Hollého 1, 920 01 Hlohovec v zastúpení Ing. Andrejom Žibekom EKO-SPIRIT, Sihotská 5, 920 01 Hlohovec, sa nebude posudzovať podľa zákona o posudzovaní,

rozhodol takto:

Výrok

Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, podľa § 59 ods. 3 zákona o správnom konaní rozhodnutie Okresného úradu Hlohovec, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-HC-OSZP-2022/000766 zo dňa 11.08.2022 zrušuje a vec vracia na nové prejednanie a rozhodnutie.

Odôvodnenie

Okresný úrad Hlohovec, odbor starostlivosti o životné prostredie vydal dňa 11.08.2022 rozhodnutie č. OU-HC-OSZP-2022/000766, ktorým rozhodol, že navrhovaná činnosť: „Obytná zóna – IBV Horná Sihot“, k.ú. Šulekovo, uvedená v predloženom zámere navrhovateľa: CMC Reality, a.s., Hollého 1, 920 01 Hlohovec v zastúpení Ing. Andrejom Žibekom EKO-SPIRIT, Sihotská 5, 920 01 Hlohovec, sa nebude posudzovať podľa zákona o posudzovaní a pre uvedenú činnosť je preto možné požiadať o povolenie podľa osobitných predpisov. Okresný úrad Hlohovec, odbor starostlivosti o životné prostredie zároveň vo výroku predmetného rozhodnutia určil podmienky, ktoré je nevyhnutné rešpektovať pri spracovaní ďalšieho stupňa dokumentácie stavby a v ďalšom procese konania o povolení činnosti podľa osobitných predpisov.

Proti rozhodnutiu Okresného úradu Hlohovec, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-HC-OSZP-2022/000766 zo dňa 11.08.2022 podal účastník konania: Združenie domových samospráv, Rovniankova 14, P.O.BOX 218, 851 02 Bratislava (ďalej len „odvolatel“) v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom k dôvodom svojho odvolania uvádza: „Voči rozhodnutiu Okresného úradu Hlohovec zo zistovacieho

iania č. OU-HC-OSZP-2022/000766 zo dňa 11.08.2022 sa odvolávame, nakoľko sa domnievame o jeho ezákonnosti z nasledovných dôvodov:

- Hned prvá podmienka rozhodnutia nie je podmienkou ale upozornením na nerealizovateľnosť zámeru tak, ako ho predpokladal navrhovateľ. Nemožnosť zakladania znamená že zámer je buď nerealizovateľný, alebo zabezpečenie zakladanie predpokladá oveľa náročnejšie opatrenia a teda oveľa väčšie zaťaženie životného prostredia.
- S tým súvisí aj druhá podmienka, ktorá navrhuje alternatívne zakladanie, ktoré má však úplne iné vplyvy na útvary podzemných vôd ako aj na podložie a horninové vrstvy, ktoré neboli vyhodnotené.
- Aj podmienka realizácie dopravno – kapacitného posúdenia naznačuje, že neboli zistené všetky vplyvy na životné prostredie, v tomto prípade kumulatívne a synergické vplyvy na výstupoch na dopravu.
- IBV sa má nachádzat na bývalej skládke; skládky je však možné len technicky rekultivovať, nie je možné na nich zakladať stavby a už vôbec nie stavby na bývanie.
- Problémy s touto skládkou malo už aj Plastic Omnim v susedstve, čo viedlo k veľkému škandálu (celoeurópskych rozmerov), trestnému oznámeniu a bolo v konečnom dôsledku jedným z bezprostredných príčin zmeny stavebnej legislatívy, aby sa takéto prípady už neopakovali. A hop, ďalší príklad a presne to isté. a) Úrad si nezistil úplne a presne skutkový stav veci minimálne v rozsahu skutočnosti opísaných v predchádzajúcich bodoch a teda porušil § 32 ods. 1 správneho poriadku (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1967/71/20180901.html#paragraf-32.odsek-1>). Neúplnosť a nepresnosť zistenia skutkového stavu následne spôsobuje vecne nesprávne rozhodnutie, čo je rozpor s § 3 ods. 4 správneho poriadku. Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1967/71/20180901.html#paragraf-3.odsek-4>) je úrad povinný na základe úplného a presného zistenia skutkového stavu vybaviť vec nielen zákonne ale aj vecne správne. Vecná správnosť rozhodnutia zo zisťovacieho konania je teda súčasťou jeho zákonnosti. b) Navrhovateľ má povinnosť poznáť dôsledky svojej činnosti na životné prostredie (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/17/20220101.html#paragraf-18.odsek-1>) a má povinnosť ich vyhodnotiť procesom zisťovacieho konania podľa zákona EIA (shorturl.at/dGIJ3 a shorturl.at/CIKV4); úrad mal povinnosť podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1967/71/20180901.html#paragraf-3.odsek-1>) povinnosť dôsledne dbať na plnenie týchto povinností. Navrhovateľ (resp., ním poverená osoba v zisťovacom konaní) si svoju povinnosť podľa uvedených právnych povinností nesplnila a úrad si nesplnil povinnosť dôsledne na týchto povinnostiach dbať. ZDS ako ekologická organizácia si plní svoju povinnosť podľa § 19 zákona o životnom prostredí (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/17/20220101.html#paragraf-19.odsek-1>) upozorniť na ohrozenie životného prostredia spočívajúce v nedostatočnom vyhodnotení vplyvov na životné prostredie ako aj v nedostatočnej a nesprávnej aplikačnej praxi úradu. Úrad bez výhrad akceptoval neochotu navrhovateľa dosahovať účel a ciel zákona EIA podľa § 2 písm. a a písm. d (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-2>) tým, že abdikoval na povinnosť uložiť ďalšie opatrenia navrhovateľovi, ktorými by sa zabezpečila vysoká úroveň ochrany životného prostredia, hoci na to ZDS upozornil a hoci navrhhol konkrétnie opatrenia v tomto smere. Úrad tak súčasne porušil poslednú časť § 3 ods. 1 správneho poriadku (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1967/71/20180901.html#paragraf-3.odsek-1>) dôsledne vyžadovať od navrhovateľa ako účastníka konania plnenie jeho povinností, pričom povinnosť v tomto smere mu vo všeobecnosti ukladá § 17 zákona o životnom prostredí č.17/1992 Zb. (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/17/20220101.html#paragraf-17>). Úrad vo svojej podstate nezákoným spôsobom umožňuje navrhovateľovi bez zodpovednosti porušovať environmentálne povinnosti. Všeobecné nedostatky konania EIA s následkom jeho nezákonnosti z dôvodu porušovania základných občianskych práv: -Podľa § 2 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-2>) je účelom zisťovacieho konania „a) včasne a účinne zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia a prispiť k integrácii environmentálnych aspektov do prípravy a schvaľovania strategických dokumentov so zreteľom na podporu trvalo udržateľného rozvoja; b) zistiť, opísat a vyhodnotiť priame a nepriame vplyvy navrhovaného strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie; c) objasniť a porovnať výhody a nevýhody návrhu strategického dokumentu a navrhovanej činnosti vrátane ich variantov a to aj v porovnaní s nulovým variantom; d) určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia; e) získať odborný podklad na schválenie strategického dokumentu a na vydanie rozhodnutia o povolení činnosti podľa osobitných predpisov.“ Máme za to, že tento ciel a účel zisťovacieho konania sa zabezpečiť nepodaril a to najmä pre formalistické plnenie zákoných povinností, ktoré vo svojej podstate mali len odstrániť zákonú prekážku ďalšieho povolenia (§38 ods. 3 v spojení s § 29 ods. 12 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie) a nie zabezpečiť plnenie účelu a cielov zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžd/1/2010 zo dňa 21. Júna 2011 (<http://www.ulpianus.sk/public/files/12441.pdf>) nemožno opomenúť skutočnosť, že verejná správa je službou verejnosti a základné pravidlá správneho konania uvedené v § 3 Správneho poriadku vychádzajú zo systému prameňov práva (predovšetkým ústava, zákony vrátane právnej úpravy založenej právom Európskych spoločenstiev resp. upravenej medzinárodnými

luvami) i keď sú formulované viac všeobecným spôsobom, je potrebné v praxi interpretovať v duchu európskeho standardu všeobecných požiadaviek na kvalitu postupov a činnosti verejnej správy súhrne označovaných ako princípy „dobrej správy“ (Good Governance, Good Administration) a to aj preto, že slovenské právo (a v jeho rámci aj environmentálne právo) je súčasťou európskeho právneho systému, majúceho základ v literatúre, judikatúre európskych inštitúcií a niektorých dokumentoch najmä rady Európy (najmä odporúčania a rezolúcie Výboru ministrov Rady Európy) a Európskej únie. Právo na dobrú správu vecí verejných je právom ako podľa Ústavy SR (subsumované pod čl. 46 a čl. 47) ale aj podľa Charty základných práv občanov Európskej únie a Európskeho kódexu dobrej správnej praxe. Európsky kódex dobrej správnej praxe (<https://www.ombudsman.europa.eu/sk/publication/sk/3510>) neboli vôbec uplatňovaný, resp. zistovacie konanie porušilo Kódex v jeho viacerých ustanoveniach, ktoré sa týkajú účasti verejnosti na procesoch posudzovania vplyvov na životné prostredie. Napadnuté rozhodnutie tak nielen porušuje základné občianske právo na priaznivé životné prostredie (shorturl.at/fgP58 a shorturl.at/egmT4) a základné občianske právo na úplné informácie o životnom prostredí (shorturl.at/djkgl a shorturl.at/vX489) ale aj základné občianske právo na spravodlivosť (shorturl.at/cjqux a shorturl.at/FQV28) a dobrú správu vecí verejných (shorturl.at/cghK4 a shorturl.at/CDHO6) v dôsledku porušenia a/alebo nesprávnej aplikácie práva: c) Na stránke projektu (<https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/obciamska-vybavenost-bratislavsko-nerudova-v-trnave>) neboli zverejnené predpísané náležitosti podľa § 24 ods. 1 písm. i zákona EIA (stanoviská dotknutých orgánov, stanoviská verejnosti, dopĺňajúce informácie). Podľa § 24 ods. 45 zákona EIA môže podať odvolanie aj ten subjekt, ktorý nebol účastníkom konania. Správne konanie sa riadi zásadou neverejnosti, teda neúčastník konania nevie ani využiť alternatívny spôsob získania týchto informácií. Pre podanie odvolania môžu byť podstatné informácie, ktoré nie sú v zámere ale sú podkladom rozhodnutia na základe dokazovania v zistovacom konaní. Týmto spôsobom sa ipso facto zužuje informovanosť verejnosti o životnom prostredí a znížuje sa možnosť podať odvolanie podľa § 24 ods. 4 zákona EIA. § 24 ods. 1 písm. i zákona EIA tvorí osobitnú právnu normu vo vzťahu k § 3 ods. 6 správneho poriadku vzhľadom na práva, ktoré sa tým upravujú. Nerieši sa tým nazeranie do spisu pre účastníkov konania, ale zabezpečuje sa tým ústavné právo na informácie pre verejnosť v oblasti životného prostredia tak, ako vyplývajú z čl. 45 Ústavy SR, medzinárodnej zmluvy (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/43/20060204>) či z európskeho práva (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/HTML/?uri=CELEX:32014L0052&from=sk>). Všeobecnou právnou normou, ktorá rieši situáciu kde je predmetom konania všeobecný záujem verejnosti a nielen účastníkov konania, je § 3 ods. 6 správneho poriadku, ktorý ustanovuje povinnosť zverejňovať informácie o takom konaní, ktoré je predmetom záujmu verejnosti. Osobitným druhom konaní, ktoré sú vždy predmetom záujmu verejnosti je aj konanie o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Osobitným procesným právom, ktoré zákon EIA priznáva aj neúčastníkom konania je napr. právo podať odvolanie podľa § 24 ods. 4 zákona EIA (<https://slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-24.odsek-4>). Pre účastníka konania sú určené procesné normy nazerania do spisu (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1967/71/20180901.html#paragraf-23>) a vyjadrenia sa k podkladom (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1967/71/20180901.html#paragraf-33>). Tieto práva má však len účastník konania, nie neúčastník a to aj vzhľadom na neverejnosť správneho konania. Ako sa má verejnosť, ktorá nebola účastníkom konania oboznámiť s podkladmi rozhodnutia? Jedine prostredníctvom procesného inštitútu podľa § 3 ods. 6 správneho poriadku a jeho osobitnej úpravy v § 24 ods. 1 písm. i zákona EIA (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-24.odsek-1.pismeno-i>). Ako sa má verejnosť, ktorá nebola účastníkom konania, oboznámiť s podkladmi rozhodnutia? Jedine prostredníctvom procesného inštitútu podľa § 3 ods. 6 správneho poriadku a jeho osobitnej úpravy v § 24 ods. 1 písm. i zákona EIA (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-24.odsek-1.pismeno-i>). Osobitná právna norma však nie je neproblémová, napokl'ko pri jej formulácii došlo v legislatívnom procese k nedostatkom pri transpozícii Smernice EIA. Zákon EIA okrem iného transponuje do slovenského právneho poriadku Smernicu o EIA; ktorá používa legálny termín „povolenie“ na označenie rozhodnutia, ktorým sa ukončuje proces EIA. V zákone EIA sú definované 3 druhy rozhodnutia, ktoré zakončujú proces EIA: rozhodnutie o podnete podľa § 19, rozhodnutie zo zistovacieho konania podľa § 29 a záverečné stanovisko podľa § 37. Všetky druhy rozhodnutia sú „povolením podľa smernice o EIA. Takému výkladu nasvedčuje aj § 29 ods. 12 zákona EIA, ktorým sa odstraňuje zákonná prekážka podľa § 38 ods. 3 zákona EIA – teda rozhodnutie zo zistovacieho konania „povoľuje“ íst' v rozhodovacom procese ďalej, resp. „povoľuje“ daný zámer z hľadiska účelu a cieľov zákona EIA. Je nepochybne aj zo systematiky § 24 ods. 1 zákona EIA, že sa ním sleduje zverejňovanie informácií, ktoré sa týkajú daného procesu EIA; vzhľadom na § 38 ods. 3 zákona EIA ani nie je možné ani len začať následné konanie o povolení činnosti; preto aj doslovný gramatický výklad je absurdný (nemožno zverejňovať podklady k ešte neexistujúcemu konaniu) a sám o sebe z tohto dôvodu preukazujúci jeho nesprávnosť. Ustanovenia § 24 ods. 1 písm. i zákona EIA je preto potrebné vyklaadať v tom zmysle, že stanovuje právnu povinnosť príslušnému orgánu zverejniť na webe všetky podklady daného rozhodnutia a že sa jedná o osobitnú právnu normu k § 3 ods. 6 správneho poriadku. Úrad takto nekonal s následkom

informovania verejnosti, ktorá nie je účastníkom konania a tým pádom jej obmedzil znalosti o danom zámere do takej miery, že jej efektívne zmaril možnosť podať odvolanie podľa § 24 ods. 4 zákona EIA nakoľko nemala dostatočné informácie o tom, na základe čoho úrad vo veci rozhodoval. d) „Odmietame deformovaný výklad a uplatňovanie Európskeho práva ako aj zákona EIA, ktoré sú nezlučiteľné so základnými Európskymi hodnotami a základnými zásadami Európskeho správneho práva, nesledujú účel a cieľ zákona EIA podľa § 2 a ktoré sú v rozpore s tzv. eurokonformným výkladom zákona popierajúcim Aarhuský dohovor (<https://slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ//43/20060204>). V tomto smere sme zaznamenali snahu úradov uplatňovať procesy EIA len ako povinné vyjadrovanie v rámci podkladového rozhodnutia pre následné povoľovacie konanie. Všimli sme si, že v rámci tejto deformácie úrady neobhajujú verejnú záujmy životného prostredia, zelenej transformácie a práv verejnosti, ale záujmy investorov. V tejto súvislosti je potrebné spomenúť aj diskreditačnú antikampaň ministra hospodárstva, ktorý podľa vlastných slov s európskou legislatívou nesúhlasi, preto sa snažil kriminalizovať ZDS a tak podľa nás poskytnúť zámenku pre šikanózny výkon verejnej správy úradmi a súčasne poskytnúť zámenku pre porušovanie práva v tejto oblasti. Uvedené je prejavom uplatňovania nesprávneho predpokladu, že ekonomický a hospodársky záujem navrhovateľa má prednosť pred ekologickými záujimami; resp. ekologicke záujmy sa musia prispôsobiť ekonomickým záujmom ako aj že činnosť žalobcu ako ekologického spolku sa musí prispôsobiť a podriadiť alebo aspoň „nebyť prekážkou“ ekonomických záujmov vedľajšieho účastníka konania. Takýto spôsob uvažovania je v rozpore so zásadou opatrnosti, ktorá v Európskom práve kladie hierarchiu záujmov presne naopak – ekologicke záujmy majú prednosť pred ekonomickými a hospodárskymi resp. ekonomicke a hospodárske záujmy sa musia prispôsobiť ekologickým. Práve neaplikovanie tejto základnej právnej zásady vyplývajúcej z tzv. Lisabonských zmlúv je právnym základom a podstatou systematickej nesprávnosti a nezákonnosti rozhodovania úradov na Slovensku. Zásada opatrnosti vyplýva z čl. 4 ods. 2 písm. k, čl. 11, čl. 168 ods. 1 a 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a prostredníctvom čl. 7 ods. 2 Ústavy sa stala súčasťou ústavných hodnôt a príncipov, ktoré je potrebné na Slovensku aplikovať a z ktorých je potrebné vychádzať aj v zmysle čl. 152 ods. 4 Ústavy. Aplikácia preferencie ekologickej záujmov je teda súčasťou ústavne súladného výkladu a aplikácie práva a úrad z nej musí vychádzať a aplikovať naprieč celým konaním a v každom momente konania a rozhodovania. Opomenutie tejto zásady spôsobilo následné kaskádovité námietky a výhrady k nesprávnosti a nezákonnosti uplatňovania transponovaných európskych právnych predpisov, t.j. k námietkam pre nesprávne uplatňovanie ustanovení zákona EIA; ďalšie odvolacie dôvody je nutné vnímať v tomto kontexte. Je legitímnym očakávaním občanov Európskej únie, aby sa tento princíp uplatňoval a je súčasťou právnej istoty občanov Európskej únie, že rozhodnutia slovenských úradov budú uvedený princíp nadradenosť ekologickej a environmentálnej záujmov rešpektovať, uvádzat do života a napĺňať v bežnej aplikačnej praxi. Napadnuté rozhodnutie sa tým neriadilo a preto je nezáonné z dôvodu porušenia zásady opatrnosti, zásady legitimnych očakávaní a právnej istoty. e) Podľa § 29 ods. 3 zákona EIA (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-29.odsek-3>) „Ak sa rozhoduje o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, primerane sa použijú kritériá pre zisťovanie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na stanoviská podľa § 23 ods. 4“. Napadnuté rozhodnutie neobsahuje identifikáciu ktoré kritériá podľa prílohy č. 10 k zákonom EIA (<https://shorturl.at/IsABY>) úrad pri rozhodovaní o ďalšom (ne)posudzovaní použil a ako ich vyhodnotil. Podľa § 12 zákona o životnom prostredí č. 17/1992 Zb. (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/17/20220101.html#paragraf-12>) „(1) Prípustnú mieru znečisťovania životného prostredia určujú medzné hodnoty ustanovené osobitnými predpismi; tieto hodnoty sa určia v súlade s dosiahnutým stavom poznania tak, aby sa neohrozovalo zdravie ľudí a aby sa neohrozovali ďalšie živé organizmy a ostatné zložky životného prostredia. (2) Medzné hodnoty sa musia určiť s prihliadnutím na možné kumulatívne pôsobenie alebo spolupôsobenie znečisťujúcich látok a činností.“ Z citovaného ustanovenia vyplýva, že aj pri rozhodovaní o ďalšom posudzovaní či neposudzovaní sa musí vychádzať nie z voľného posúdenia zámeru ale z aplikácie konkrétnych kritérií, pričom na ich vyhodnotenie sa použijú hmotnoprávne normy osobitných zákonov, ktoré regulujú ten-ktorý vplyv, či zložku životného prostredia, ktorého sa dané kritérium týka. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR nesmie byť rozhodnutie úradu svojvoľné, ale vždy založené na Ústave a zákonoch; týka sa to aj rozhodnutia o ďalšom posudzovaní či neposudzovaní. V danom prípade nebol výrok rozhodnutia o ďalšom neposudzovaní podporený konkrétnymi osobitnými zákonmi, ktoré by odôvodňovali takýto výrok a to zo ziadneho hľadiska, ktoré predpokladajú kritériá podľa prílohy č. 10 k zákonom EIA a preto nebolo rozhodnuté v zmysle § 29 ods. 3 zákona EIA – teda na základe primeraného použitia týchto kritérií. f) Výrok rozhodnutia musí byť jednoznačný, zrozumiteľný, určitý a vykonateľný; to podmienky napadnutého rozhodnutia (ktoré sú súčasťou výroku) nesplňajú a preto je napadnuté rozhodnutie nezáonné aj pre nedodržanie všeobecných pravidiel týkajúcich sa výroku rozhodnutia v zmysle § 465 Správneho poriadku; je svojvoľné a arbitrárne v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Podľa § 11 zákona o životnom prostredí č.17/1992 Zb. (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/17/20220101.html#paragraf-11>) nesmie byť územie začívané nad zákonom prípustnú mieru. Podľa §12 zákona o životnom prostredí (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/>

SK/ZZ/1992/17/20220101.html#paragraf-12) „, (1) Prípustnú mieru znečisťovania životného prostredia určujú medzné hodnoty ustanovené osobitnými predpismi; tieto hodnoty sa určia v súlade s dosiahnutým stavom poznania tak, aby sa neohrozovalo zdravie ľudí a aby sa neohrozovali ďalšie živé organizmy a ostatné zložky životného prostredia. (2) Medzné hodnoty sa musia určiť s prihliadnutím na možné kumulatívne pôsobenie alebo spolupôsobenie znečisťujúcich látok a činností. Rozhodnutie neobsahuje vyhodnotenie prípustnosti predmetného zámeru podľa prahových hodnôt podľa osobitných zákonov, ktoré by sa aplikovali na kritériá podľa prílohy č.10 k zákonu EIA. Keďže podstatou rozhodnutia zo zisťovacieho konania je vyhodnocovanie kritérií podľa prílohy č. 10 k zákonu EIA, rozhodnutie musí obsahovať nielen identifikáciu konkrétnych kritérií, ktoré úrad považoval za kľúčové pre svoje rozhodnutie ale musí obsahovať aj správnu úvahu o tom, ako vyhodnocoval prípustnosť zámeru s ohľadom na prahové hodnoty podľa osobitných zákonov. Uvedené náležitosti nie sú súčasťou rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie neidentifikovalo ani len najvýznamnejšie negatívne a pozitívne environmentálne vplyvy, nevyhodnotilo ich mieru a intenzitu. g) Podľa § 17 zákona o životnom prostredí (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/17/20220101.html#paragraf-17> „, (1) Každý je povinný, predovšetkým opatreniami priamo pri zdroji, prechádzat znečisťovaniu alebo poškodzovaniu životného prostredia a minimalizovať nepriaznivé dôsledky svojej činnosti na životné prostredie. (2) Každý, kto využíva územia alebo prírodné zdroje, projektuje, vykonáva alebo odstraňuje stavby, je povinný také činnosti vykonávať len po zhodnotení ich vplyvov na životné prostredie a začaženie územia, a to v rozsahu ustanovenom týmto zákonom a osobitnými predpismi. (3) Každý, kto hodlá zaviesť do výroby, obedu alebo spotreby technológie, výrobky a látky, alebo kto ich hodlá dovázať, je povinný zabezpečiť, aby spĺňali podmienky ochrany životného prostredia a aby v prípadoch ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi boli posúdené z hľadiska ich možných vplyvov na životné prostredie. Podľa § 2 písm. d zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-2.pismeno-d>) je účelom zisťovacieho konania aj „určiť“ opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia.“ Podľa § 29 ods. 13 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-29.odsek-13>) „, Výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní, obsahuje určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie.“ Napadnuté rozhodnutie neidentifikovalo ani len najvýznamnejšie negatívne a pozitívne environmentálne vplyvy, nevyhodnotilo ich mieru a intenzitu (viď predchádzajúci odvolací bod) a preto nemohlo ich nielen vyhodnotiť ale nemohlo ani určiť účinné a funkčné environmentálne opatrenia, ktorými by sa tieto negatívne vplyvy zmierňovali. Tým je rozhodnutie nezákonné ako z formálneho pohľadu, nakoľko boli porušené povinnosti § 20a zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-20a>), t.j. nebola uvedená úvaha opodstatnenosti a účelnosti uložených podmienok a teda nebol ani naplnení účel a cieľ zisťovacieho konania podľa § 2 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-2.pismeno-d>). Rozhodnutie je však nezákonné aj z teleologického (funkčného) pohľadu nakoľko uložené podmienky nespĺňajú cieľ, účel a zmysel podmienok rozhodnutia zo zisťovacieho konania. Určené podmienky rozhodnutia nespĺňajú charakteristiku zmierňujúcich opatrení ani podľa § 29 ods. 13 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-29.odsek-13>) ani zmierňujúce opatrenia podľa § 17 ods. 1 zákona o životnom prostredí (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-17.odsek-1>). Určené právne povinnosti sú tak len nekvalifikovaným uvedením arbitrárnych povinností, ktorých jediným účelom a cieľom je iba ich formalistické uvedenie v rozhodnutí bez toho, aby bol preukázaný ich účel zmierňovania negatívnych vplyvov navrhovanej činnosti a či bez toho, aby sa preukázal ich akýkoľvek environmentálny prínos. Niektoré povinnosti sú len určením ďalšieho zisťovania stavu a vplyvov na životné prostredie v nasledujúcich povoľovacích konaniach, čo len potvrdzuje nezákonosť rozhodnutia, lebo ich vykonanie malo byť predmetom práve zisťovacieho konania. Formalizmus ich uvedenia spočíva v tom, že sú doslovným odpisom pripomienok doručených príslušnému úradu. h) Predmetom konania neboli (okrem nulového variantu) aj dva odlišné realizačné varianty, ktoré by sa od seba líšili rôznom intenzitou a kvalitou vplyvov na životné prostredie tak ako predpokladá § 22 ods. 6 zákona EIA (<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-22.odsek-16>). Namietame upustenie od variantného riešenia, ktoré má byť výnimcočné; avšak stalo sa bežnou praxou, ktorej cieľom je liberovať navrhovateľa od environmentálnej zodpovednosti v zmysle § 27 ods. 1 zákona o životnom prostredí č. 17/1992 Zb. Projekt je možné plánovať v inom dispozičnom riešení či s prijatím lepších a viacerých zmierňujúcich opatrení. Úrad neuviedol dôvody, na základe ktorých dospel k názoru, že je upustenie od variantnosti výnimcočným a v danom

priípade nezbytným riešením; úrad v odôvodnení uvádza, že zhodnotil argumenty navrhovateľa uvedené v žiadosti, tieto dôvody v rozhodnutí uvádza ale neuvádza svoje vlastné vyhodnotenie opodstatnenosti takýchto argumentov. Rozhodnutie o upustení od variantného riešenia je preto arbitrárne a svojvoľné, ktorého jediným účelom je umožniť navrhovateľovi vyhnúť sa environmentálnej zodpovednosti a ďalším právnym povinnostiam v tomto smere. Okresný úrad porušil ustanovenia poslednej časti § 3 ods. 1 Správneho poriadku ako aj poslednej vety § 47 ods. 3 Správneho poriadku; porušil účel ale aj znenie § 22 ods. 6 zákona EIA. V konečnom dôsledku neboli dodržaný účel a cieľ konania EIA v zmysle zákona EIA. Na podporu týchto tvrdení odkazujeme na rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 1S/295/2017 (<https://www.slov-lex.sk/vseobecne-sudy-sr/-/ecli/ECLI-SK-KSBA-2018-1017202045-5>), ktorého argumentácia je obdobná. i) Neboli vykonané konzultácie podľa § 63 zákona EIA, hoci má na ne verejnosť právny nárok. Výklad a uplatňovanie § 63 zákona EIA je v rozpore s novelou smernice o EIA č.2014/52/EÚ (https://www.enviroportal.sk/uploads/files/EIA_SEA/Novela-smernice-201192EU-.pdf) v bodoch 23,29, 34 preambuly a teda úrad vykladal v tomto ohľade § 63 zákona EIA v rozpore s účelom a cieľmi a textom platnej Smernice o EIA. V danom prípade úrad účelovo a šikanózne vykladal a uplatnil § 63 zákona EIA tak, aby konzultácie neboli vykonané, teda, aby verejnosť nemohla získať potrebné informácie, nemohla priamo vysvetliť svoje stanovisko a postoje a nemohla priamo odborne diskutovať s navrhovateľom; teda tak, aby verejnosť v rozpore s § 3 ods. 2 Správneho poriadku nemohla účinne obhajovať svoje práva a záujmy. Základom a podstatou konzultácie je viest' odbornú diskusiu tak, aby sa umožnilo verejnosti získať všetky potrebné informácie a aby v rámci svojej aktivity mohla reálne ovplyvniť výsledok projektu, čo sa v danom prípade nestalo. Týmto spôsobom vedenia procesu EIA bolo verejnosti znemožnené efektívne sa procesu EIA zúčastniť, zistíť relevantné informácie o životnom prostredí, ako aj ovplyvniť výsledok projektu. j) Je dôležité zdôrazniť, že v správnom konaní sa neuplatňuje princíp rýchlosť rozhodovania (ten sa uplatňuje až v správnom súdnictve) ale uplatňuje sa princíp efektívnej správnosti rozhodovania; t.j. že sa má rozhodnúť vecne správne, s použitím vhodných dôkazných prostriedkov, s preferenciou zmieru medzi účastníkmi konania a to všetko s čo najmenším obťažovaním účastníkov. Všetky zložky boli rozhodnutím prvostupňového orgánu porušené. Rýchlosť konania nie je súčasťou hospodárnosti konania podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku; rýchlosť konania je vymedzená procesnými lehotami stanovenými zákonom pre úrad (§ 49 správneho poriadku: <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1967/71/20180901.html#paragraf-49>). Stalo sa nebezpečnou a nesprávnou praxou, že úradníci alibisticky prenášali plnenie svojich povinností pre rozhodovanie v lehotách na účastníkov konania tak, že nerozhodovali vecne a zákonne, ale sa len alibisticky vo vzťahu k ich zákoným povinnostiam; v právnom jazyku nesprávne subsumovali rýchlosť rozhodovania pod nesprávne ustanovenie správneho poriadku. iným slovom „cenou“ za dodržanie lehoty úradu pre rozhodnutie. k) Združenie domových samospráv bolo obetou diskreditačnej antikampane ministra hospodárstva, ktorý o ZDS a jeho predsedovi verejným spôsobom rozširoval nepravdivé informácie o údajnom korupčnom či inak spoločensky nebezpečnom správaní ZDS a na tento účel podal trestné oznámenie a to s cieľom eliminovať našu činnosť a zároveň ju politicky využiť na elimináciu ekologických spolkov z procesov EIA. Vyšetrovateľ toto trestné oznámenie odmietol s tým, že ZDS ani jeho predseda nekonal nič trestné ani inak nezákonné: „Z celého dokazovania neboli zistený jediný dôkaz, ktorý by preukazoval také konanie ZDS a/alebo jeho predsedu, ktoré by potvrdzovali údajné podozrenia. V prípade predsedu Združenia domových samospráv, o.z. sa jedná o realizáciu jeho práva, ktoré mu je zákonom dané, a k jeho domáhaniu sa, ani k jeho zneužitiu nedochádza sa podmienok vyhrážania sa alebo uvádzania do mylu. Všetci partneri Združenia domových samospráv vypovedali zhodne, že sa členmi združenia stali dobrovoľne, členský poplatok uhrádzajú taktiež dobrovoľne, členstvo si pochvaľujú. Subjekty, ktoré podeli podnet na MH SR v konaní vypovedali, že štatutárny orgán Združenia domových samospráv, o.z. ani žiadna iná osoba vystupujúca v mene Združenia domových samospráv od nich finančné príspevky nežiadala, spoločne konštatujú, že Združeniu ide a vždy išlo len o ekologický rozmer. Sťažovali sa však na neefektivitu a nízku kvalitu výkonu štátnej správy, ktorú v dôsledku diskreditačnej antikampane prisudzovali nesprávne ZDS a/alebo jeho predsedovi.“ Toto rozhodnutie vyšetrovateľa je teda ipso facto lustračným vysvedčením o vysokom štandarde zákonnych a etických princípov uplatňovaných ZDS a súčasne ho v ZDS pokladáme za morálny dôvod oveľa dôraznejšej, dôslednejšej, väčšej a intenzívnejšej snahy v našich cieľoch, snahách a našej činnosti. Aj v tomto smere uplatňujeme princíp Lead by Example: ak sime my úspešne podstúpili tento inkvizičný proces, kladie nás to do čela o snahy očisti Slovenska: v jej doslovnom aj symbolickom význame. Environmentálnou snahou sa snažíme o čistejšie a zelenšie Slovensko a vysokým etickým štandardom sa snažíme o morálnu obnovu Slovenska a Slušnejšie Slovensko, ku čomu sa stále hlásime. V tejto snahе nemienime poľoviť. Každý, kto to myslí so Slovenskom a životným prostredím úprimne a čestne, je vítaným partnerom a radi s ním budeme spolupracovať; o iných nemáme záujem. Žiadame však aj úrad, aby v zmysle čl.3 ods. 2 a ods. 4 Aarhuského dohovoru (shorturl.at/BGJNT) si splnil svoju povinnosť a uviedol úvahy, ktorými si Slovenská republika prostredníctvom svojich okresných úradov splní uvedené povinnosti aj v tomto konkrétnom prípade a teda uvedie také úvahy, ktoré uľahčia činnosť ekologických aktivistom do ďalších fáz povol'ovacích konaní a realizácie projektu. Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma

napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Vzhľadom na konštatované pochybenia v predmetnom konaní žiadame, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil podľa § 59 ods. 3 Správneho poriadku a vec vrátil na nové zistovacie konanie. Toto odvolanie má podľa § 55 ods. 1 Správneho poriadku odkladný účinok.“

Okresný úrad Hlohovec, odbor starostlivosti o životné prostredie (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) nerozhodol v zmysle § 57 ods. 1 zákona o správnom konaní o odvolaní, a preto listom zo dňa 21.09.2022 predložil odvolanie spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu Okresnému úradu Trnava, odboru opravných prostriedkov na rozhodnutie.

Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, ako príslušný odvolací orgán (ďalej len „odvolací orgán“), na základe odvolania odvolateľa preskúmal v zmysle § 59 ods. 1 zákona o správnom konaní zákonosť napadnutého rozhodnutia a celý spisový materiál, výsledky svojich zistení porovnal s príslušnými právnymi predpismi.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o životnom prostredí“), každý je povinný, predovšetkým opatreniami priamo pri zdroji, prechádzať znečisťovaniu alebo poškodzovaniu životného prostredia a minimalizovať nepriaznivé dôsledky svojej činnosti na životné prostredie.

Podľa § 3 písm. b) zákona o posudzovaní, posudzovanie vplyvov strategického dokumentu je postup uvedený v druhej časti tohto zákona, v priebehu ktorého sa hodnotia pravdepodobné vplyvy strategického dokumentu na životné prostredie vrátane vplyvov na zdravie ľudí; tento postup zahŕňa predloženie oznamenia o vypracovaní strategického dokumentu (ďalej len „oznámenie“), vypracovanie rozsahu hodnotenia strategického dokumentu, správy o hodnotení vplyvov strategického dokumentu na životné prostredie (ďalej len „správa o hodnotení strategického dokumentu“) a záverečného stanoviska z posúdenia strategického dokumentu, pričom pri všetkých fázach postupu je zabezpečený prístup verejnosti a konzultovanie strategického dokumentu s verejnosťou, a ak ide o posudzovanie vplyvov presahujúcich štátne hranice, aj s dotknutou stranou,

Podľa § 18 ods. 2 písm. d) zákona o posudzovaní, predmetom zistovacieho konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo zmeny navrhovanej činnosti musí byť každá zmena navrhovanej činnosti uvedenej v prílohe č. 8 časti B, ktorá môže mať významný nepriaznivý vplyv na životné prostredie, ak ide o činnosť už posúdenú, povolenú, realizovanú alebo v štádiu realizácie.

Podľa § 20a zákona o posudzovaní, rozhodnutie vydané v zistovacom konaní a záverečné stanovisko okrem všeobecných náležitostí rozhodnutia obsahuje a) odôvodnenie rozhodnutia vydaného v zistovacom konaní podľa § 29 ods. 13 alebo b) odôvodnenie záverečného stanoviska vrátane toho, ako sa príslušný orgán vysporiadal s jednotlivými stanoviskami doručenými v priebehu posudzovania vplyvov, ako aj s odborným posudkom podľa § 36 a dôvody odsúhlásenia alebo neodsúhlásenia realizácie navrhovanej činnosti podľa § 37 ods. 4 a prílohy č. 12 časti VII a c) ďalšie údaje uvedené v prílohe č. 12

Podľa § 24 ods. 2 zákona o posudzovaní, dotknutá verejnosť má postavenie účastníka v konaniach uvedených v tretej časti a následne postavenie účastníka v povolovacom konaní k navrhovanej činnosti alebo jej zmene, ak uplatní postup podľa odseku 3 alebo odseku 4, ak jej účasť v konaní už nevyplýva z osobitného predpisu. Právo dotknutej verejnosti na priaznivé životné prostredie, ktorá prejavila záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene postupom podľa odseku 3 alebo odseku 4, môže byť povolením navrhovanej činnosti alebo jej zmeny alebo následnou realizáciou navrhovanej činnosti alebo jej zmeny priamo dotknuté.

Podľa § 24 ods. 3 zákona o posudzovaní, verejnosť prejaví záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene a na konaní o jej povolení podaním a) odôvodneného písomného stanoviska k zámeru podľa § 23 ods. 4, b) odôvodnených prípmienok k rozsahu hodnotenia navrhovanej činnosti alebo jej zmeny podľa § 30 ods. 8, c) odôvodneného písomného stanoviska k správe o hodnotení činnosti podľa § 35 ods. 2, d) odôvodneného písomného stanoviska k oznameniu o zmene podľa § 29 ods. 9.

Podľa § 24 ods. 4 zákona o posudzovaní, verejnosť má právo podať odvolanie proti rozhodnutiu o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona (ďalej len „rozhodnutie vydané v zistovacom konaní“), alebo proti záverečnému stanovisku aj vtedy, ak nebola účastníkom zistovacieho konania

alebo konania o vydaní záverečného stanoviska alebo jeho zmeny. Za deň doručenia rozhodnutia sa pri podaní takého odvolania považuje pätnásť deň zverejnenia rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní podľa § 29 ods. 15 alebo záverečného stanoviska príslušným orgánom podľa § 37 ods. 6. Verejnosc' podaním odvolania zároveň prejaví záujem na navrhovanej činnosti a na konaní o jej povolení.

Podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona o posudzovaní, ak ide o navrhovanú činnosť uvedenú v § 18 ods. 2, navrhovateľ je povinný pred začatím povolovacieho konania k navrhovanej činnosti doručiť príslušnému orgánu písomne a elektronicky oznámenie o zmene navrhovanej činnosti vypracované podľa prílohy č. 8a, ak má byť predmetom zisťovacieho konania zmena navrhovanej činnosti.

Podľa § 29 ods. 2 zákona o posudzovaní, príslušný orgán na základe zámeru alebo oznámenia o zmene navrhovanej činnosti vykoná zisťovacie konanie o posudzovaní navrhovanej činnosti k zámeru alebo k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti a rozhodne, či sa predmet zisťovacieho konania bude posudzovať podľa tohto zákona.

Podľa § 29 ods. 6 zákona o posudzovaní, príslušný orgán oznámenie o zmene navrhovanej činnosti, ktoré je v súlade s odsekom 1 písm. b), do troch pracovných dní po doručení a) zašle povoľujúcemu orgánu, dotknutému orgánu a dotknutej obci, b) zverejní na svojom webovom sídle.

Podľa § 29 ods. 8 zákona o posudzovaní, dotknutá obec do troch pracovných dní po doručení oznámenia o zmene navrhovanej činnosti informuje verejnosť na svojom webovom sídle, ak ho má zriadené, a na úradnej tabuli obce o tejto skutočnosti a o tom, kde a kedy možno do oznámenia o zmene navrhovanej činnosti nahliadnuť, v akej lehote môže verejnosc' zasielať pripomienky a miesto, kde sa môžu pripomienky podávať, pričom zabezpečí sprístupnenie oznámenia o zmene navrhovanej činnosti pre verejnosc' najmenej desať pracovných dní od zverejnenia uvedených informácií.

Podľa § 29 ods. 9 zákona o posudzovaní, rezortný orgán, povoľujúci orgán, dotknutý orgán a dotknutá obec môžu doručiť príslušnému orgánu písomné stanoviská k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti do desiatich pracovných dní od jeho doručenia; ak sa nedoručí písomné stanovisko v uvedenej lehote, tak sa stanovisko považuje za súhlasné. Verejnosc' môže doručiť príslušnému orgánu písomné stanovisko k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti do desiatich pracovných dní od zverejnenia uvedených informácií podľa odseku 8; písomné stanovisko sa považuje za doručené, aj keď bolo v určenej lehote doručené dotknutej obci.

Podľa § 29 ods. 12 zákona o posudzovaní, rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní oprávňuje navrhovateľa navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, ktorá musí byť predmetom zisťovacieho konania podľa § 18 ods. 2, podať návrh na začatie povolovacieho konania k navrhovanej činnosti, ak v rozhodnutí príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona.

Podľa § 29 ods. 13 zákona o posudzovaní, výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní, obsahuje určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie.

Podľa § 56 písm. b) zákona o posudzovaní, okresný úrad vo veciach posudzovania vplyvov na životné prostredie vykonáva zisťovacie konanie strategických dokumentov podľa § 7 a navrhovaných činností podľa § 29 s dosahom na územie okresu, v ktorom má sídlo, okrem zisťovacieho konania pre zmeny navrhovanej činnosti podľa § 18 ods. 2 písm. c).

K samotnému odvolaniu a posúdeniu prvostupňového konania odvolací orgán zaujíma nasledovné stanovisko:

Konanie v súčasnej prejednávanej veci bolo začaté na základe zámeru navrhovateľa predloženého prvostupňovému správnemu orgánu dňa 31.05.2022, čím bolo začaté správne konanie o tom, či navrhovaný zámer má byť podliehať procesu posudzovaniu podľa zákona o posudzovaní. Výsledkom zisťovacieho konania bolo rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 11.08.2022, ktoré bolo napadnuté podaným odvolaním odvolateľa. V zmysle § 59 ods. 1 zákona o správnom konaní má odvolací orgán preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu. V zmysle § 59 ods. 2 zákona o správnom konaní, ak odvolací orgán zistí príslušné dôvody, má napadnuté

rozhodnutie zmeniť, alebo zrušiť, inak má byť odvolanie zamietnuté. Zákon o správnom konaní d'alej v § 59 ods. 3 stanovuje, že odvolací orgán má napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na nové konanie prvostupňovému správnemu orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie. V tejto súvislosti odvolací orgán poznamenáva, že úlohou odvolacieho orgánu pri preskúmavaní napadnutých rozhodnutí vo všeobecnosti je preveriť, či prvostupňový správny orgán na správne zistený skutkový stav správne použil právne predpisy; odvolací orgán je tiež oprávnený hodnotiť kvalitu preskúmavaneho rozhodnutia z hľadiska vecnej správnosti. Hoci samotná vecná nesprávnosť nemusí byť sama osebe nezákonnosťou, môže predstavovať rozhodnutie, ktoré je z hľadiska zvolenej alternatívy neefektívne, nekoncepčné, nevhodné atď. Odvolací orgán v tejto súvislosti overuje rozhodnutie z hľadiska zabezpečenia optimálneho splnenia účelu a cieľa, ktorý má na zreteli príslušný zákon.

Odvolací orgán považuje za potrebné v tejto súvislosti zaoberať sa otázkou dodržania príslušných zákonnych ustanovení pri vydávaní napadnutého rozhodnutia a d'alej zhodnotiť vhodnosť riešenia zvoleného prvostupňovým správnym orgánom v danej veci.

Vychádzajúc z relevantných ustanovení zákona o posudzovaní, odvolací orgán vyslovuje záver, že rozhodnutie vydané v zistovacom konaní má zodpovedať na otázku, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude d'alej posudzovať postupom podľa zákona o posudzovaní. V zmysle § 29 ods. 12 výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie. Odvolací orgán uvádza, že voči vyššie uvedenému ustanoveniu zákona o posudzovaní napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu neobstojí a nie je možné ho preto potvrdiť.

Odvolací orgán v tejto súvislosti v úplnosti akceptuje výhradu odvolateľa uvedenú v prvom odseku podaného odvolania: „Hned“ prvá podmienka rozhodnutia nie je podmienkou, ale upozornením na nerealizovateľnosť zámeru tak, ako ho predkladá navrhovateľ. Nemožnosť zakladania znamená, že zámer je buď nerealizovateľný, alebo zabezpečenie zakladania predpokladá oveľa náročnejšie opatrenia a teda oveľa väčšie zaťaženie životného prostredia.“ Odvolací orgán uvádza o tejto výhrade odvolateľa, že je opodstatnená. Odvolací orgán uvádza, že predmetná prvá podmienka je v prvom rade nesprávna z hľadiska gramatického výkladu – nie je podmienkou, ale konštatovaním, ktoré je nemiestne na mieste, kde majú byť uložené podmienky realizácie ďalšej činnosti. Odvolací orgán nepovažuje d'alej za potrebné rozvádzat', čo je podmienka; prvostupňový správny orgán aplikoval podmienku napr. v bode 5. Odvolací orgán len vo všeobecnosti poznamenáva, že podmienkou nie je konštatovanie existujúceho stavu a stanovením podmienok nie je len apelácia na dodržanie všeobecne záväzného predpisu, ktorý aj bez toho má byť dodržaný. Hoci uvedenie odkazu na zákonné ustanovenie nie chybou, nestačí ako jediná podmienka.

Odvolací orgán uvádza, že ak by spočíval nedostatok určenej podmienky v jej slovnej formulácii, bolo by na mieste, aby odvolací orgán zmenil časť výroku napadnutého rozhodnutia, ktorej sa to týka. Odvolací orgán uvádza, že to nie je prípad súčasného napadnutého rozhodnutia, nakoľko nedostatok je okrem gramatického aj významový, t.j. vôbec nejde o podmienku. Navyše, ako uviedol odvolateľ, konštatovanie uvedené v bode 1 podmienok napadnutého rozhodnutia spochybňuje samotnú podstatu rozhodnutia.

Odvolací orgán uvádza, že podobná logická nesúvislosť, na ktorú sme poukázali vyššie, platí aj pre bod 5 podmienok napadnutého rozhodnutia: „Uvedená lokalita (hlavne časť po skládku tuhého komunálneho odpadu) je nevhodná na výstavbu rodinných domov, preto pri povoľovaní stavieb v území je potrebné uvedené podmienky zakladania stavieb rešpektovať a preukázať ich splnenie v ďalšom stupni povoľovania.“ Na základe uvedeného je namiestne otázka čo vlastne sa má v ďalšom konaní ešte povoľovať, ak bolo konštatované, že lokalita, je na výstavbu rodinných domov nevhodná. Nesúvislosť tejto podmienky spočíva v tom, že ak konštatujeme nevhodnosť, implicitne tým vyjadrujeme nesúhlas s činnosťou v lokalite, pričom však názor správneho orgánu je rozhodujúci a nie poradný. Ak teda správny orgán príde k záveru o nevhodnosti, fakticky to znamená, že realizáciu projektu neschvaľuje, a teda nemôže vydať rozhodnutie o tom, že vec sa nebude posudzovať, pretože vydanie takéhoto rozhodnutia v zmysle § 29 ods. 12 znamená, že navrhovateľ je oprávnený podať návrh na začatie povoľovacieho konania. Z hľadiska gramatického bod 5 a 1 ani nie sú formulované ako podmienka. Odvolací orgán v tejto súvislosti uvádza, že cielom určenia podmienok nie je len formulovanie (zostavenie) podmienky, ale treba, aby táto podmienka nejakým spôsobom aj eliminovala, resp. zmiernila vplyv na životné prostredie. Z tohto pohľadu sa takto javí napr. podmienka č. 4.

Odvolací orgán na základe vyššie uvedeného d'alej uvádza, že posúdením napadnutého rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu prišiel k záveru, že existujú pochybnosti o tom, či bol v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozhodnutiu dostatočne zistený skutkový stav veci.

Odvolací orgán nakoniec z hľadiska hodnotenia správnosti riešenia veci použitého prvostupňovým správnym orgánom uvádza, že rozhodnutie nemožno považovať za presvedčivé v tom smere, či je na mieste vec neposudzovať podľa zákona o posudzovaní, alebo či by vec mala byť predmetom ďalšieho posudzovania. Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu nedáva jednoznačnú odpoveď na to, prečo bol zvolený vybraný postup, a nie iný, hoci v konaní sa vyskytli závažné pochybnosti o únosnosti predkladaného zámeru z hľadiska jeho možných vplyvov na životné prostredie. Odvolací orgán uvádza, že považuje za nedostatočné porovnanie variantov navrhovanej činnosti a návrh optimálneho variantu, vrátane porovnania s nulovým variantom v predloženom zámere navrhovateľa, pričom prvostupňový správny orgán sa touto otázkou vo svojom rozhodnutí nedostatočne zaoberal a len akceptoval predložený zámer, aj napriek výskytu problematickej otázky vychádzajúcej zo zistení záverečnej správy inžinierskogeologického prieskumu.

Odvolací orgán považuje za hodné zreteľa pripomienku odvolateľa o rekultivácii daného územia. Odvolací orgán uvádza, že v prípade zistenia nevhodnosti základových pomerov, mal prvostupňový správny orgán v odôvodnení rozhodnutia tiež uviesť aj právne aj technické odôvodnenie takého stavu a ďalej v prípade pozitívneho rozhodnutia vo veci uviesť právne a technické odôvodnenie budúcej možnej rekultivácie pre navrhovanú činnosť, ak je to v oboch týchto ohľadoch možné. Odvolací orgán v tejto súvislosti uvádza, že v novom konaní prvostupňový správny orgán takéto tvrdenie vyvráti alebo potvrdí a popíše v odôvodnení rozhodnutia. Odvolací orgán uvádza, že toto bolo potrebné urobiť aj bez toho že by to odvolateľ ako účastník konania navrhol.

Odvolací orgán uvádza stanovisko, že hľadiska hodnotenia správnosti napadnutého rozhodnutia v druhom stupni konania je potrebné konštatovať tiež nedostatočné preskúmanie všetkých vplyvov na životné prostredie vzhľadom na realizáciu dopravného napojenia navrhovaného projektu, tak ako uviedol odvolateľ vo svojom odvolaní. Odvolací orgán ukladá prvostupňovému správnemu orgánu požadovať od navrhovateľa predloženie konkrétnych zmierujúcich opatrení v súvislosti s predpokladaným nálastom dopravy v navrhovanej lokalite. Odvolací orgán v tejto súvislosti uvádza, že požadovanie dopravno- inžinierskeho posúdenia v ďalšom procese povolovania vzhľadom na lokalitu nepovažujeme za dostatočnú podmienku na elimináciu alebo aspoň zmiernenie negatívnych vplyvov v podobe zvýšenej dopravnej záťaže, ktorá sa objektívne predpokladá.

Na základe uvedeného odvolací orgán rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Odvolací orgán tiež poznamenáva k písomnému vyhotoveniu rozhodnutia, že je potrebné, aby prvostupňový správny orgán z dôvodu prehľadnosti uvádzal v zozname adresátov, ktorým subjektom sa rozhodnutie doručuje riadnym spôsobom a ktorým subjektom sa rozhodnutie dáva na vedomie.

Poučenie

V zmysle § 59 ods. 4 zákona o správnom konaní je toto rozhodnutie konečné a nemožno sa proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie možno preskúmať súdom.

PhDr. Vanesa Šteinerová
vedúca odboru

Informatívna poznámka - tento dokument bol vytvorený elektronickej orgánom verejnej moci

IČO: 00151866 Sufix: 10006

Doručuje sa

Ing. Andrej Žibek EKO - SPIRIT, Sihotská 2397/5, 920 01 Hlohovec, Slovenská republika
Združenie domových samospráv, o.z., Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava, Slovenská republika
Mesto Hlohovec, M.R.Štefánika 1, 920 01 Hlohovec, Slovenská republika

Na vedomie

Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, Námestie slobody, 811 06 Bratislava 1

Ministerstvo životného prostredia SR, Námestie Ľudovíta Štúra 35/1, 812 35 Bratislava

Trnavský samosprávny kraj, Starohájska, 917 01 Trnava 1

Krajský pamiatkový úrad Trnava, Cukrová 1, 917 01 Trnava 1

Krajské riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Trnave, Vajanského 22, 917 77 Trnava 1

Regionálny úrad verejného zdravotníctva Trnava, Limbová 6053/6, 917 09 Trnava 9

Okresný úrad Hlohovec, odbor krízového riadenia, Jarmočná 3, 920 01 Hlohovec 1

Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie, Kollárova 8, 917 02 Trnava 2

Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky, odbor výstavby a bytovej politiky, Kollárova 8, 917 02 Trnava 2

Okresný úrad Trnava, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, Kollárova 8, 917 02 Trnava 2

Doložka právoplatnosti a vykonateľnosti

Doložky

Typ doložky:

doložka právoplatnosti

x

doložka vykonateľnosti

-

doložka právoplatnosti a vykonateľnosti

-

Číslo rozhodnutia:

OU-TT-OOP3-2022/042673-002

Dátum vytvorenia doložky:

31.10.2022

Vytvoril:

Zárecký Juraj, Mgr.

Údaje správoplatnenia rozhodnutia

Dátum nadobudnutia právoplatnosti:

27.10.2022

Právoplatnosť vyznačená pre:

rozhodnutie v plnom znení

x

časť rozhodnutia

-

Doložka o autorizácii

Tento listinný rovnopis elektronického úradného dokumentu bol vyhotovený podľa vyhlášky č. 85/2018 Z. z. Úradu podpredsedu vlády Slovenskej republiky pre investície a informatizáciu z 12. marca 2018, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o spôsobe vyhotovenia a náležitostach listinného rovnopisu elektronického úradného dokumentu.

Údaje elektronického úradného dokumentu	
Názov:	[Rozhodnutie o odvolaní]
Identifikátor:	OU-TT-OOP3-2022/042673-0131448/2022
Autorizácia elektronického úradného dokumentu	
Dokument autorizoval:	Alena Stupjanská
Oprávnenie:	1182 Zamestnanec poverený zastupovaním vedúceho odboru okresného úradu
Zastupovaná osoba:	Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky
	SK IČO 00151866
Spôsob autorizácie:	Kvalifikovaný mandátny certifikát
Dátum a čas autorizácie:	26.10.2022 06:03:48
Dátum a čas vystavenia časovej pečiatky:	26.10.2022 06:03:59
Označenie listov, na ktoré sa autorizácia vzťahuje:	
OU-TT-OOP3-2022/042673-0131448/2022	
Autorizácia elektronického úradného dokumentu	
Dokument autorizoval:	Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, OÚ TT 10006
	SK IČO: 00151866
Spôsob autorizácie:	Kvalifikovaná elektronická pečať
Dátum a čas autorizácie:	31.10.2022 10:33:59
Dátum a čas vystavenia časovej pečiatky:	31.10.2022 10:33:59
Označenie listov, na ktoré sa autorizácia vzťahuje:	
OU-TT-OOP3-2022/042673-0131448/2022	
Autorizácia prílohy elektronického úradného dokumentu	
Dokument autorizoval:	Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, OÚ TT 10006
	SK IČO: 00151866
Spôsob autorizácie:	Kvalifikovaná elektronická pečať
Dátum a čas autorizácie:	31.10.2022 10:33:59
Dátum a čas vystavenia časovej pečiatky:	31.10.2022 10:33:59
Označenie listov, na ktoré sa autorizácia vzťahuje:	
OU-TT-OOP3-2022/042673-0131448/2022-P001	

Informácia o vyhotovení doložky o autorizácii

Doložku vyhotobil: Mgr. Juraj Zárecký
Funkcia alebo pracovné Referent
zaradenie:
Označenie orgánu: Okresný úrad Trnava
IČO: 00151866
Dátum vytvorenia doložky: 31.10.2022
Podpis a pečiatka:

